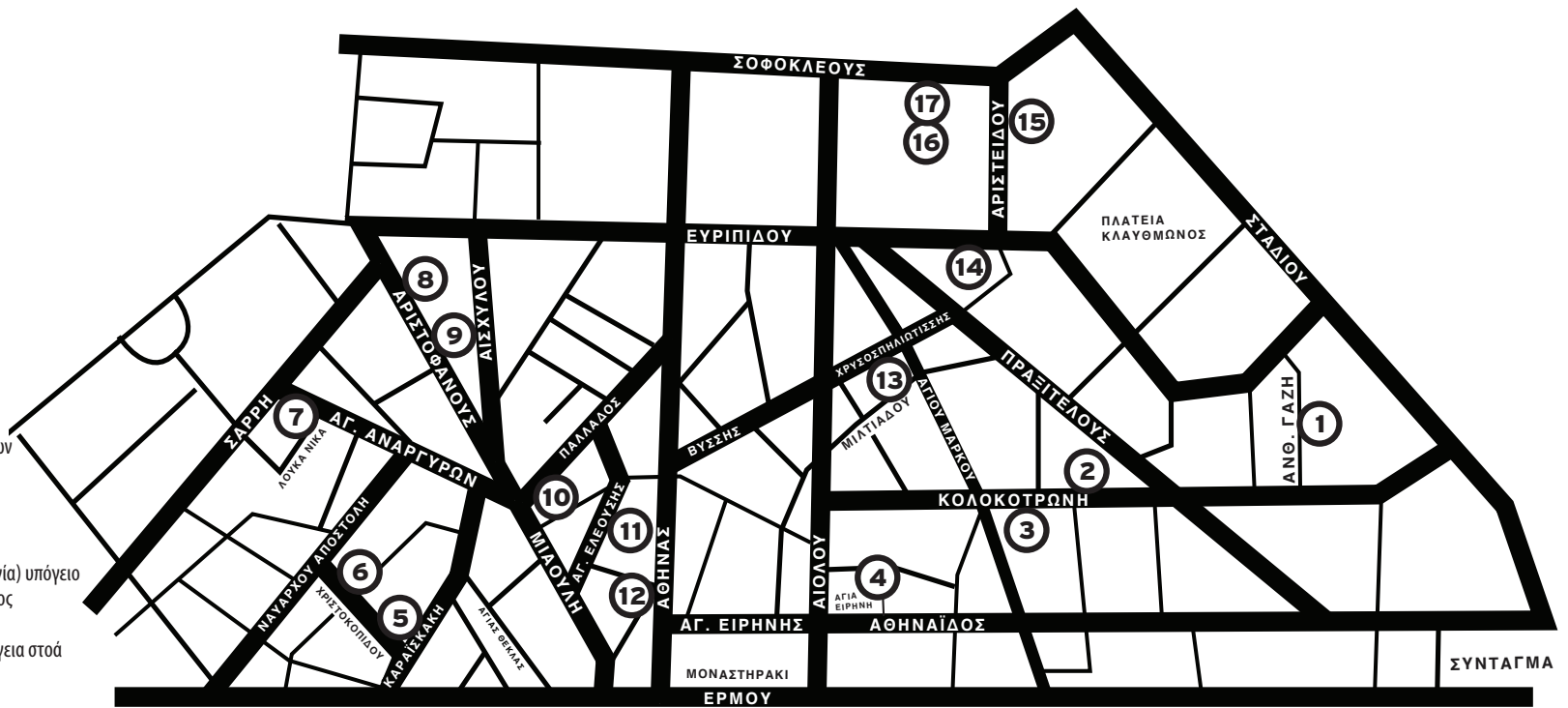

- 1 Κατάστημα Φελιζόλ, Ανθιμου Γαζή 9, Στοά Καρύτση
- 2 Μαλλιά για πλέξιμο, Κολοκοτρώνη 30
- 3 Τροχιστής ψαλιδιών/μαχαιριών, Κολοκοτρώνη 49
- 4 Είδη Ραπτικής, Πλατεία Αγίας Ειρήνης 5
- 5 Εργαστήρι Ξυλογλυπτικής, Χριστοκοπίδου 2, υπόγειο
- 6 Σιδηρουργείο-Μηχανουργείο, Χριστοκοπίδου 8
- 7 Οργανοποιείο Καρελλάς, Λουκά Νίκα 14 & Αγ. Αναργύρων
- 8 Βιοτεχνία Κηροπλαστικής, Αριστοφάνους 28
- 9 Χειροποίητα παπούτσια μπαλέτου, Αριστοφάνους 14
- 10 Εργαστήριο μπαούλων, Παλλάδος 21, υπόγειο
- 11 Ψάθινα καπέλα, Αγίας Ελεούσης 7, 1ος
- 12 Λευκοσιδηρουργείο, Κακουργοδικείου 2 (Αθηνάς 17 γωνία) υπόγειο
- 13 Τσιγκογραφείο-Χρυσοτυπείο, Χρυσοσπηλιωτίσης 7, 3ος
- 14 Αμπαζούρ, Ευριπίδου 1
- 15 Παραδοσιακό Τυπογραφείο, Αριστείδου 10-12, ημιυπόγειο στοά
- 16 Κουρείο, Σοφοκλέους 5, στοά
- 17 Δισκοπωλείο, Σοφοκλέους 5, στοά

ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ/ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΕ ΣΠΑΝΙΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

1 Φελιζόλ

Η εταιρεία Φελιζόλ λειτουργεί από το 1936. Ο κ. Κουκλάκης Ζώης είναι ο συνεχιστής της επιχείρησης. Γνώρισε ιδιαίτερη άνθιση την περίοδο από το 1974 μέχρι το 2000, με πελάτες από όλη την Ελλάδα. Πρώτο της προϊόν ήταν η επεξεργασία του φελού, όπως πώματα φιαλών, τακουνοποία και μόνωση. Προς τα τέλη της δεκαετίας του 50' έφεραν το φελιζόλ στην Ελλάδα φτιάχνοντας ειδικές κατασκευές, σκηνικά, συσκευασία, θερμομόνωση, ηχομόνωση κλπ. Ήταν οι πρώτοι που έφεραν το φελιζόλ στην Ελλάδα όπως και πολλά άλλα προϊόντα τα οποία έχουν εγκαταλείψει, ωστόσο υπάρχουν στην ελληνική αγορά.

2 Μαλλιά πλέξιματος

Το κατάστημα του Σακαλάκ πρωτοεξέκρινε από τον παππού Ιωσήφ, από την Καισάρεια, το 1935. Έχει περάσει σε τρεις γενιές λειτουργίας, παπούς υιός και πλέον εγγονός, ενώ υπήρξε εποχή που συνυπήρχαν και οι τρεις στο κατάστημα. Το

αντικείμενο της επιχείρησης είναι φυσικές πρώτες ύλες -διαφόρων ειδών μαλλιά πλεξίματος και νήματα καθώς και βελόνες από αλουμίνιο, άργια τριανταφυλλιά και μπαμπού. Ο κ. Ιωσήφ Σακαλάκ, προσφέρει πάντα εγκάρδια, ιδέες για σχέδια στις πελάτισσες και μπορεί ακόμα να δώσει φωτοτυπίες με οδηγίες πλεξίματος με το αντίστοιχο νήμα και πατρόν. Οι πελάτισσες σήμερα, μπορεί να ακολουθούν μία πορεία τεσσάρων γενεών, από γιαγιά σε εγγονή, αλλά υπάρχουν και εκείνοι που απλά ανακάλυψαν το κατάστημα. "Το πλέξιμο είναι έρωτας και τρόπος να δείξεις την αγάπη γύρω σου" λέει ο ιδιοκτήτης. Την ημέρα του ΟWA θα γίνει επίδειξη με κουβάρια νήματα και βελόνες, θα μνησεί τους επισκέπτες στο χώρο του πλεξίματος, αλλά και να ενημερώσει για τα καινούργια σχέδια και τις ποιότητες.

3 Τροχιστής ψαλιδιών/μαχαιριών

Κολοκοτρώνη 49
Το τροχίο μαχαιριών-ψαλιδιών του κ. Γιάννη Κοντοπίδη ιδρύθηκε το 1926 από τον

προπάππο του, Μανώλη Κοντοπίδη. Την εποχή της ίδρυσής του λειτουργούσε ως χυτήριο κοπτικών εργαλείων στο κέντρο της Αθήνας (Κολοκοτρώνη και Αιόλου), όπου έλιωνε το μέταλλο και κατασκεύαζε διαφορετικής μορφής ψαλίδια. Ήταν τότε το μοναδικό εργαστήριο στο είδος του στην Αθήνα. Το χυτήριο έκλεισε το 1959, οπότε και ο πατέρας του σημερινού ιδιοκτήτη ανέλαβε την επιχείρηση. Λόγω του ακριβού κόστους παραγωγής, μετάλλων και εργατικών ξεκίνησε η εισαγωγή ψαλιδιών και μαχαιριών, αλλά και ειδών ραπτικής. Αντιθέτως, η τέχνη του τροχισμού παραμένει αναλλοίωτη. Το τροχίο, που βρίσκεται στην οδό Κολοκοτρώνη από τις αρχές της δεκαετίας του '60, γνωρίζεται ξανά άνθιση: ο κόσμος δεν καταφεύγει πια στην εύκολη λύση της αντικατάστασης των φθαρμένων μαχαιριών και ψαλιδιών, αλλά τα επισκευάζει. Το κατάστημα διαθέτει ένα μικρό μουσείο παιδιών ψαλιδιών και μαχαιριών, καθώς και των εργαλείων τροχισμού τους, τα οποία θα βρίσκονται σε κοινή θέα για τους επισκέπτες του περιπάτου.

4 Είδη Ραπτικής

Πλ. Αγίας Ειρήνης 5
Η επιχείρηση ιδρύθηκε το 1925 από τον κ. Ηλία Αγγελόπουλο και στεγάζεται σε παραδοσιακό νεοκλασικό κτίριο του 1835. Τα τελευταία χρόνια το διαχειρίζονται οι δύο κόρες του και βρίσκεται στο ίδιο σημείο με το ίδιο ακριβώς αντικείμενο. Από την ίδρυσή της έως το 1955-'60, γνώρισε ιδιαίτερη άνθιση. Ήταν, και συνεχίζει να είναι, η παλαιότερη και πληρέστερη αποθήκη που ασχολείται με το εισαγωγικό εμπόριο προϊόντων για πλέξιμο, κέντημα, ράψιμο. Οι πελάτες ήταν καταστήματα απ' όλη την Ελλάδα, θέατρα, μοναστήρια, βιοτεχνίες κατασκευής ρούχων. Η κάμψη που βιώνει ο κλάδος τα τελευταία χρόνια, έχει προέλθει από τη μη κατασκευή, πλέον, ρούχων στην Ελλάδα. Όλα έρχονται πια φασόν από το εξωτερικό. Την ημέρα του περιπάτου στα ράφια τους, μπορείτε να ανακαλύψετε εξαρτήματα ραπτικής, κιπούρ γαλλικές δαντέλες, κλωστές, τσατσάρες γαλιόθου, παλαιές κάλτσες εποχής, μανικετόκουμπα, μεταξωτά δερμάτινα γάντια φιγούρας (εποχής '30), κουμπί από όστρακο, παλιές ξύλινες

αγκράφες, χειροποίητες κουβαρίστρες και κουτιά, κλπ πλην υφάσματος.

5 Εργαστήρι Ξυλογλυπτικής

Χριστοκοπίδου 2, υπόγειο
Το εργαστήριο ξεκίνησε το 1972 από τον κ. Βασίλη Νάνο. Η περιοχή του Ψυρρή τη δεκαετία του '70 ήταν ο ναός των αντικέρ και έτσι υπήρχε η σταθερή πελατεία που ήθελε να επισκευάσει με τον καλύτερο τρόπο τα παλιά έπιπλα της. Η καλύτερη περίοδος ήταν τα μέσα της δεκαετίας του '80. Τον κ. Νάνο εμπιστεύτηκαν να τους κατασκευάσει έπιπλα ιδιώτες αλλά και επαγγελματίες του επίπλου. Ο Ξυλογλύπτης, έφτιαχνε τα σχέδια για τα έπιπλα και όχι μόνο το εικαστικό διακοσμητικό κομμάτι, τα οποία παρέδιδε στα εργοστάσια για την κατασκευή τους. Αργότερα, η Σίβιτανιδίους Σχολή έβγαλε επιπλοποιούς και Ξυλογλύπτες μαζί. Από τους 150 Ξυλογλύπτες που υπήρχαν σε όλη την Ελλάδα τώρα έχουν απομείνει περίπου 15.

6 Σιδηρουργείο-Μηχανουργείο

Χριστοκοπίδου 8

Το εργαστήριο άρχισε τη λειτουργία του το 1948 και ο κ. Μανώλης Λιοφάγος είναι ο μοναδικός σιδηρουργός που ασκεί την τέχνη του μόνο με φωτιά και αμόνι. Ο ίδιος ήρθε από τη Νάξο, νησί που φημίζεται για τους τεχνίτες του. Σήμερα την επιχείρηση κρατά ο ίδιος και ο γιος του. Στο εργαστήριο κατασκευάζουν κάγκελα, παραδοσιακά, παλιές κλειδαριές, κάθε λογής σκαπτικά εργαλεία, ακόμα και επισκευή κομπρεσέρ. Τότε δούλευαν ασταμάτητα (εξυπηρετούσαν ακόμα και 5 εργολάβους της ΔΕΗ) και είχαν φτάσει να προλάβουν και 2 υπαλλήλους. Πάρα πολλοί εργάτες και τεχνίτες έρχονταν εδώ να επισκευάσουν τα εργαλεία τους. Την ημέρα του περιπάτου θα γίνει μια μικρή επίδειξη της σιδηρουργικής τεχνικής στο καμίνι.

7 Οργανοποιείο Καρελλάς

Λουκά Νίκα 14 (& Αγίων Αναργύρων)

Το οργανοποιείο του κ. Γιώργου Καρελλά ιδρύθηκε το 1992 στου Ψυρρή. Η πρώτη του ενασχόληση με το αντικείμενο ήταν σε μικρή ηλικία όταν μετακόμισε στην Αθήνα και μαθήτευσε δίπλα στο θείο του, παλιό οργανοποιό στην περιοχή του Περιστερίου. Ο ίδιος ο ιδιοκτήτης ασχολείται με το σχεδιασμό και την κατασκευή αποκλειστικά έγχρωδων μουσικών οργάνων. Η κατασκευή ενός μουσικού οργάνου απαιτεί μεγάλη εφευρετικότητα και τα σκαλισμάτα τους μεράκι και φαντασία. Η επιχείρηση γνώρισε μεγάλη ακμή από την ίδρυσή της μέχρι και πριν από 3-4 χρόνια – απασχολούσε δυο βοηθούς και γραμματέα, οπότε επηρεάστηκε από τη γενικότερη οικονομική κατάσταση. Ο κ. Καρελλάς, εραστής της τέχνης του αλλά και άνθρωπος που έβλεπε μακριά, ήταν ο πρώτος οργανοποιός που προχώρησε στην κατασκευή ιστοσελίδας και ηλεκτρονικού καταστήματος ήδη από το 1999. Έτσι συνεργάστηκε αρχικά με τον απόδημο Ελληνισμό (Σκανδιναβία, Αυστραλία, κλπ.), και στη συνέχεια με ξένους πελάτες απ' όλο τον κόσμο. Στο περιπάτο ο κ. Καρελλάς θα επιδείξει κάποια βήματα για την κατασκευή ενός μουσικού οργάνου.

8 Βιοτεχνία Κηροπλαστικής

Αριστοφάνους 28

Άρχισε να λειτουργεί τη δεκαετία του 1950 από τον κ. Τρακα. Σήμερα η επιχείρηση συνεχίζεται από τον γιο του και τους 2 εγγονούς του. Από την αρχή της λειτουργίας μέχρι και σήμερα δραστηριοποιούνται και στη λιανική και στη χονδρική. Στο κατάστημα μπορεί κανείς να προμηθευτεί κεριά για την εκκλησία, λαμπάδες για γάμους, βαπτίσεις, καρβουνάκια, λιβανάκια.

Επίσης για όσους ασχολούνται με κηροπλαστική σε ερασιτεχνικό επίπεδο πωλείται παραφίνη και χρώματα για δική τους παρασκευή κεριών. Πίσω από το κατάστημα πωλητήριο, λειτουργεί το παρασκευαστήριο χυτήριο. Την ημέρα της επίσκεψης θα μπορούσαμε να δούμε τον χώρο παρασκευής και τα στάδια επεξεργασίας. Ενώ παλιότερα απασχολούνταν έως και 7 άτομα τώρα είναι πλέον 4. Χαρακτηριστικά ανέφερε ότι πριν το Πάσχα ανοίγοντας το κατάστημα συχνά υπήρχε κόσμος που περίμενε απ' έξω. Επίσης ενδιαφέρον είναι ότι παλιότερα ήταν λιγότεροι όσοι εξασκούσαν το επάγγελμά του ενώ με τη πάροδο των ετών αυξάνονται.

9 Χειροποίητα παπούτσια μπαλέτου

Αριστοφάνους 14

Η βιοτεχνία Τζοάννα ξεκίνησε να λειτουργεί το 1985 και πάντα βρισκόταν στην περιοχή του Ψυρρή. Ειδικεύεται στην κατασκευή και πώληση δερμάτινων χειροποίητων παπουτσιών για χορό, από μπαλέτο μέχρι κλακέτες, και πλέον δέχεται και παραγγελίες για παπούτσια καθημερινής χρήσης. Η ίδια η Τζοάννα, ιδρύτρια, σχεδιάστρια και καρδιά της επιχείρησης εργάζεται στο συγκεκριμένο αντικείμενο τα τελευταία 40 χρόνια. Σήμερα, η λειτουργία της έχει περάσει στην κόρη της, μοντελίστ, η οποία εκτός από τα παπούτσια, σχεδιάζει και ράβει στολές μπαλέτου και χορού. Η επιχείρηση γνώρισε μεγάλη άνθηση τις δεκαετίες 1980-1990, καθώς ήταν η μοναδική στην Ελλάδα που έφτιαχνε χειροποίητα παπούτσια μπαλέτου και μπαρέτες για παραδοσιακούς χορούς. Έτσι, γίνονταν παραγγελίες πανελλαδικώς από σχολές μπαλέτου και χορευτικούς συλλόγους. Επίσης, είχε χρόνια συνεργασία με το Εθνικό Θέατρο, τη Λυρική Σκηνή και το Μέγαρο Μουσικής. Την ημέρα της επίσκεψης θα γίνει στο χώρο μια μίνι έκθεση των παλιών εργαλείων κατασκευής παπουτσιών και μια μικρή επίδειξη της τέχνης της.

10 Εργαστήριο μπαούλων

Παλλάδος 21, υπόγειο

Το κατάστημα είναι στον ίδιο χώρο από το Μάιο του 1966. Ο κ. Γιώργος Νικολάου έμαθε τέχνη από τα 13 και ήρθε τελειώνοντας το σχολείο στην Αθήνα να εξασκήσει το επάγγελμα και το ακολούθησε επαγγελματικά μιας και τότε οι Αθηναίοι αγόραζαν πολλά μπαούλα. Η καλύτερη περίοδος ήταν μέχρι και τη δεκαετία του 1980. Είχε βοηθούς-μάστορες και εκείνες τις καλές μέρες κατασκεύαζαν μέχρι και 12 μπαούλα την ημέρα. Πωλούσε χονδρική σε όλη την Ελλάδα. Στο κατάστημα του μπορεί κανείς να προμηθευτεί μπαού-

λα ξύλινα, ξύλινα επενδεδυμένα με μέταλλο και κατάστημα δεκάδες βαλίτσες. Συνεργάζεται κάθε χρόνο με θέατρα προμηθεύοντας τα βαλίτσες, ενώ η Λυρική Σκηνή σε μια πρόσφατη παραγωγή είχε χρησιμοποιήσει δεκάδες βαλίτσες του. Στην ευρύτερη περιοχή εξασκούσαν το επάγγελμα άλλοι 7-8 περίπου τεχνίτες (από Αδριανού μέχρι Κουμουνδούρου).

11 Ψάθινα καπέλα

Αγίας Ελεούσης 7, 1ος

Η επιχείρηση Ψαθοκαπέλα «Savarile» ιδρύθηκε από τον κ. Σαρηγιαννίδη Σάββα το 1960, ο οποίος άφησε τη δουλειά του στο εργοστάσιο καπέλων όπου δούλευε προκειμένου να ξεκινήσει τη δική του επιχείρηση, κάνοντας κάτι πιο δημιουργικό. Πειραματίστηκε χρησιμοποιώντας μια λεκάνη και ένα τηγάνι. Τα καπέλα που έφτιαχνε τα πουλούσε στις παραλίες. Η καλύτερη περίοδος της επιχείρησης ήταν το '80 όπου είχε πελάτες πωλητές της λαϊκής και μαγαζιά που πουλούσαν καπέλα. Ήταν ο μοναδικός στην Αθήνα που έραβε καπέλα κ η επιχείρηση καταλάμβανε και τους δύο ορόφους του κτηρίου, και πολλές φορές και την ταράτσα. Η επιχείρηση εξειδικεύεται στο ράψιμο καπέλων από ψάθα (από ρύζι, βούρλο κλπ) και εκτός των άλλων, προμήθευε και θέατρα. Τα τελευταία χρόνια φτιάχνουν και τα παραδοσιακά ελληνικά κασκέτα των ψαράδων. Η πτώση στις πωλήσεις ξεκίνησε το '90, περίπου, όπου άρχισαν να γίνονται εισαγωγές έτοιμων καπέλων. Την ημέρα του περιπάτου θα παρουσιάσουν πώς ράβεται ένα καπέλο.

12 Λευκοσιδηρουργείο

Κακουργοδικείου 2

(Αθηνάς 17 γωνία) υπόγειο

Η επιχείρηση ξεκίνησε από τον κ. Γιάννη Τερίκογλου και τον αδελφό του το 1929, οι οποίοι, πλανόδιοι πωλητές μέχρι τότε, κατέβαιναν στην οδό Αθηνάς από τη Σαφράμπολη, Ν. Ιωνίας, για να πουλήσουν την πραμάτεια τους. Στη συνέχεια αγόρασαν το μαγαζί όπου στεγάζεται πλέον η επιχείρηση. Η περίοδος του '90 και οι αρχές του 2000 ήταν ιδιαίτερα καλά χρόνια, όπου μεγάλες εταιρείες προμηθεύονταν από εδώ τα προϊόντα τους. Τα προϊόντα της επιχείρησης είναι όλα χειροποίητα. Κατασκευάζουν τα πάντα από λαμαρίνες γαλβανιζέ όπως καζάνια, καρδάρες, κουβάδες, φανάρια, σκάφες κλπ. Δουλεύουν ανοξείδωτο, χαλκό και οτιδήποτε μεταλλικό. Στην παλαιά Αθήνα η τέχνη τους δεν εξασκούσαν από πολλούς. Η είσοδος του πλαστικού και οι εισαγωγές συνέβαλαν στη μείωση της πελατείας, κυρίως τα τελευταία 3-4 χρόνια. Ωστόσο, υπάρχει επιστροφή στα

χειροποίητα προϊόντα. Την ημέρα του περιπάτου θα γίνει επίδειξη της κατασκευής μιας σέσουλας από το πρώτο έως το τελικό στάδιο.

13 Τσιγκογραφείο-Χρυσοτυπείο

Χρυσοσπλιωτίσσης 7, 3ος

Η επιχείρηση ιδρύθηκε το 1946 από τον κ. Χατζηγιάννου, ο οποίος υπήρξε υπάλληλος του πρώτου τσιγκογράφου στην Ελλάδα. Η καλύτερη περίοδος της επιχείρησης ήταν από 1990 έως το 2005. Έχει σταθερή πελατεία λόγω αυτής της 70χρονης πορείας στον χώρο, αλλά και λόγω της ιστοσελίδας που διατηρεί (www.xatzioannou.gr). Κάποιες από τις εργασίες τους είναι χρυσοτυπία και πυρογραφία για κουτιά, κλισέ και μήτρες για τυπογραφία, μέταλλα και πλακέτες απονομών, σήματα για πέτα. Επίσης, δημιουργεί κοσμήματα και διακοσμητικά που αγοράζονται από ιδιώτες. Στο τσιγκογραφείο γίνεται, επίσης, χάραξη σε ασάλι και φωτοχάραξη σε ασήμι, που δίνει και μια μοναδικότητα στο τελικό αποτέλεσμα λόγω των ελαχίστων αντιτύπων. Από τις 70 επιχειρήσεις που υπήρχαν εκείνη την εποχή στην Αθήνα, λόγω της αλλαγής της τεχνολογίας, ο αριθμός αυτός έχει συρρικνωθεί σε μόλις 9 σε ολόκληρη την Ελλάδα.

14 Αμπαζούρ

Ευριπίδου 1

Πριν από 60 χρόνια ξεκινά το πρώτο κατάστημα "Αμπαζούρ Περβολαράκης", έχοντας σαν βασικούς πελάτες ξενοδοχεία που ζητούσαν φωτιστικά σ' αυτό το στυλ για τα δωμάτιά τους. Τα αμπαζούρ που κατασκευάζονταν από τότε ήταν μοναδικά και χειροποίητα, αλλά κυρίως η όλη κατασκευή ήταν επιλογή του πελάτη, από το σχήμα του μέχρι το ύφασμα και το σχέδιο. Η επιχείρηση είναι οικογενειακή και ο γιος Περβολαράκης σήμερα βρίσκεται διαρκώς στο εργοστάσιο ως υπεύθυνος παραγωγής και επιβλέπει με προσοχή όλα τα στάδια δημιουργίας. Όλα είναι χειροποίητα, από τη συρματοργία μέχρι το ράψιμο του καπέλου, ενώ το κατάστημα φημίζεται για τις προτάσεις του σε επίπεδο αισθητικής και διακόσμησης. Μέχρι σήμερα, τα πάντα είναι επιλογή του πελάτη ενώ τα υφάσματα είναι εισαγωγής και προσεγγμένα έτσι ώστε ν' αναδεικνύουν το αμπαζούρ, αλλά και να επιτυγχάνουν τον κατάλληλο φωτισμό. Στη βιτρίνα του μαγαζιού βρίσκεται η πρώτη ραπτομηχανή Singer του εργοστασίου. Την ημέρα του περιπάτου θα παρουσιαστούν κάποια από τα στάδια κατασκευής τους καθώς και αμπαζούρ που έχουν «πρωταγωνιστήσει» σε παλιές ελληνικές ταινίες.

15 Παραδοσιακό Τυπογραφείο

Αριστοείδου 10-12, ημιυπόγ. στοά

Είναι το 1963 όταν ο Αλέξανδρος Μάλλης ξεκινάει την επαγγελματική του καριέρα με ένα χειροκίνητο πιεστήριο (το οποίο ακόμα λειτουργεί). Χιλιάδες κάρτες, προσκλητήρια, ανάγλυφα τυπώθηκαν και εξακολουθούν να τυπώνονται. Η καλύτερη περίοδος συνολικά ως επιχείρηση ήταν έως το 2000. Την τελευταία πενταετία υπάρχει πτώση σημαντική στη δραστηριότητα όπως σε όλες τις επιχειρήσεις του κέντρου. Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της επιχείρησης είναι ότι εξακολουθούν να χρησιμοποιούν την τυπογραφία με τα μεταλλικά κινητά στοιχεία, εκτός των σύγχρονων τεχνολογιών. Την αναζητούν είτε για λόγους παράδοσης είτε λόγω κουλτούρας και διαφορετικής αισθητικής, νέοι, κυρίως καλλιτέχνες. Είναι πια από τους τελευταίους στην Αθήνα που χρησιμοποιούν ακόμα τυπογραφία με στοιχεία.

16 Κουρείο

Σοφοκλέους 5, στοά

Η επιχείρηση είναι σχετικά νέα πρόκειται όμως για ένα παραδοσιακό κουρείο από το μαγαζί μέχρι την αμφίεση του ιδιοκτήτη-κουρέα. Κατά βάση, οι πελάτες του είναι άτομα που τους αρέσει αυτό το στυλ μαγαζιού. Έγινε γνωστό μέσω συστάσεων από ευχαριστημένους πελάτες, τη διαφήμιση κλπ. Υπάρχουν και άλλα παραδοσιακά κουρεία στην Αθήνα. Ωστόσο, αυτό που το κάνει ξεχωριστό είναι η πολύ μεγάλη συλλογή που διαθέτει από είδη κουρείου, τα οποία είναι σπάνια και συλλεκτικά, οι καρέκλες αντίκες αλλά και το ποδήλατο-κουρείο από την Ιταλία και θα παρουσιαστεί στον περίπατο.

17 Δισκοπωλείο

Σοφοκλέους 5, στοά

Δισκάδικο που δημιουργήθηκε πριν 2 χρόνια και διαθέτει σταθερή πελατεία η οποία αποτελείται κυρίως από άτομα που τους αρέσει να παίζουν μουσική σε μπαρ/κλαμπ αλλά και σε ιδιωτικούς χώρους. Στα χρόνια λειτουργίας του έχει παρατηρηθεί αύξηση στον κόσμο που επισκέπτεται το μαγαζί. Εμπνεύεται βινύλια, όπου το 80% είναι νέες κυκλοφορίες και υπάγονται στην dance μουσική. Αυτό που κάνει ιδιαίτερο το μαγαζί, είναι ότι η μουσική του είναι συγκεκριμένη και απευθύνεται σε συγκεκριμένο κόσμο. Υπάρχουν και άλλα δισκοπωλεία στην Αθήνα αλλά το καθένα ειδικεύεται σε συγκεκριμένο είδος μουσικής, στην πλειοψηφία τους.